

Svendborg-Kredsen

har dokumenteret sin interesse for fællesmødet og, hvad dér skal drøftes, ved først at forhandle derom og dernæst at meddele sin stilling til en vigtig sag i bladet. Det vilde være overordentlig heldigt, om det var almindeligt, at kredsene saaledes drøftede sagerne førend fællesmødet; det vilde styrke deres delegerede og gøre hele fællesmødets forhandling fyldigere.

I den foreliggende sag mener jeg imidlertid, at Svendborg-Kredsen har et væsentlig forkert syn på sagen; formodentlig ligger der en misforståelse til grund.

Da dette punkt på dagsordenen i højeste grad interesserer mig, fordi jeg betragter fællesmødets stilling dertil som aldeles afgørende for D. K. Ss. fremtid, vil jeg tillade mig at benytte den lejlighed, jeg har haft til at se manuskriptet, til at fremkomme med nogle bemærkninger dertil. (Dette vil lettes mig ved den præcise form, hvori Svendborgindlægget er affattet.)

1. Der ligger på ingen måde nogen misken-delse af fru *Nørlund* eller hendes arbejde deri, at *D. K. S. selv* vil arbejde for valgetten, som er kvindesagens kærne og derfor D. K. Ss. egentligste formål — i stedetfor som hidtil *kun* at *medarbejde* derpå ved repræsentanter i et udenforstående udvalg. Et slaaende bevis på, at det er rigtigt, hvad jeg her siger, ligger i, at fru *Nør-lund* jo utvivlsomt, hvis fru *Stampe-Feddersen's* forslag vedtages, vil blive indvalgt i fællesstyrelsen netop som en anerkendelse af hendes interesse og dygtighed. Da det jo selvfølgelig er *sagen*, som for fru *N.* er formålet og ikke *formen*, hvorunder den frembæres, tør man måske håbe, at fru *N.* slet ikke vil være utilbøjelig hertil; særlig skulde det ikke synes ringere at have landets store almindelige kvindesagsorganisation i ryggen end et mindre og specielt udvalg.

2. D. K. S., som er 33 år gammelt, *tilraner* sig ikke noget derved. Ti D. K. S. har virket for kvindevalgret længe førend valgretsudvalget blev til. Det er tvivlsomt, om *D. K. S.* har gjort for lidt ved denne Opgave; men *er* det så, da kan dette — synes jeg — *kun* tilskynde til at virke dobbelt i fremtiden.

3.—4. Det siges her, at en „spaltning“ vil være skadelig nu, men samtidig fastholdes, at kampen for kvindevalgretten skal føres fra to hold, *dels* fra valgretsudvalget, *dels* fra *D. K. S.* Men er *det* da ikke netop spaltning? Og er det ikke netop samling at forene alle kampkræfterne under én ledelse? Og er det ikke naturligt at denne bliver *D. K. S.*, landets eneste kvindesagsorganisation? Og hvilken spaltning vil mon derved fremkomme? mon personerne, der jo alene ser paa den store *sag*, ikke vil samle deres kræfter i bedste enighed? Hvad endelig æren for fru *N.s* arbejde angår, ser

jeg ikke, at den tilkommer valgretsudvalget mere end D. K. S. Fru *N.* er mindst lige så meget medlem af *D. K. S.* som af *V. U.* Sit arbejde gør hun netop i egenskab af *D. K. Ss* repræsentant. At fru *N.*, som er D. K. Ss repræsentant, har været sjælen i *V. U.*, er en ære for D. K. S., som *er* vor, om end fru *N.* har vundet os den.

Jeg tror det og håber det; og det er min faste overbevisning, at vi ikke skal bortforpagte vor fornemste Opgave mere, men tværtimod tage fat med nye Kræfter dér, hvor vi hidtil ikke har været virksomme nok; vi må løfte den hvilende fane og dyrke den forsømte ager. Det er overhovedet min opfattelse, som jeg også udtalte i fjor, at D. K. S. trænger til en fornyelse, måske ikke så meget af personer som af arbejds*måde* og arbejds*område*.*) Jeg vil under de betingelser af hele mit hjerte være med i værket.

L. C. Schou.

Dansk Kvindesamfund.

Københavns Kredsen

afholdt Aarsmøde den 14 Maj. Formanden Frk. Anne Bruun, aflagde

Beretning:

„Det lyder maaske lidt trivielt, naar vi siger, at D. K. Ss Københavns Kreds i det forløbne Aar har fortsat sin Virksomhed i det gamle Spor; men det er maaske endda ikke saa galt at kunne sige det, hvis vi dermed kan sige, at vi har bestræbt os for at være vaagne og gribe ind, hvor vi mente, det var til Gavn, samt at vække flere og flere Kvinder til at stille sig i de Rækker, der direkte arbejder for Kvindesagen.

Vort egentlige Arbejde i det Aar, der er gaaet, har været:

Under Rigsdagsvalgene mødte vi baade ved Vælgermøderne og paa Valgtribunen og krævede vor moralske Ret. Vi deltog i Forhandlingerne og viste Mændene, at vi er interesserede i de samme Samfundsspørgsmaal som de — om end maaske paa en anden Maade. Særlig var jeg i liden i 4de Kreds, hvor Hr. Birck endnu skylder mig Svar paa adskillige Spørgsmaal. Fru Nørlund — vor utrættelige Leder i denne Sag —, Fru Berg-Nielsen, Frk. Eline Hansen o. m. fl. deltog ligeledes med Iver i Møderne, og rundt omkring i Landet i D. K. Ss Kredse skete det samme. Paa selve Valgdagen *samledes*

*) Herom håber jeg at kunne forelægge fællesmødet forslag.